
אחריות בגין ייעוץ רשלני

בתי המשפט

000833/08 תק	ב"מ לתביעות קטנות ראשון לציון		
		כב' השופטת הלית סילש	בפני:
17/09/2008			

בעניין: גל טלי

תובעת

נ ג ד

1. אייס בע"מ

2. נירלט בע"מ

נתבעות

פסק דין

בפני תביעה במסגרתה עותרת התובעת כי בית המשפט יורה לנתבעים לפצותה בגין נזקים שנגרמו עקב צביעת דירתה בצבעים שאינם תואמים את תנאי הדירה.

לטענת התובעת ביום 16.6.07 רכשה בחנות הנתבעת 1 צבע על פי המלצת נציג הנתבעת 2 צבע לביתה, ואולם לאחר הצביעה החל זה להתקלף. בבירור עם נציג אחר מעטם הנתבעת 2 התברר כי היה מקום לבצע הכנה מוקדמת באמצעות צבע יסוד ובהעדרו הצבע אינו "נתפס" ומתקלף. התובעת מבקשת לקבל לידיה פיצוי בגין הצורך בתשלום לאיש מקצוע לצורך קילוף וצביעה מחדש של הקירות, כמו גם פיצוי בגין הצורך בפינוי הדירה לצורך כך לרבות עוגמת הנפש הכרוכה במעבר מעין זה.

לטענת הנתבעות מקור הכשל הוא ברשלנותה של התובעת אשר ביקשה לבצע את הצביעה בביתה בעצמה ולא על ידי איש מקצוע באופן שהוביל ככל הנראה לביצוע רשלני של העבודה. כן נטען כי הייעוץ ניתן על בסיס

מידע שמסרה התובעת עצמה שהיה בדיעבד שגוי וכל נזק שנגרם נגרם עקב מחדלה זה של התובעת. ביחס לנזקים נטען כי הללו מוגזמים ואינם נתמכים בראיות.

זה המקום לציין כי במהלך הדיון בפני ביום 7.8.08 הגיעו הצדדים לכלל הסכמה דיונית במסגרתה נקבע כי הנתבעות תהיינה רשאיות לבצע בעצמן את עבודות צביעת הבית, כנגד בחינת הדירה או לחילופין ככל שיוודעו כי אין הן מעוניינות לבצע עבודות אלו, יינתן על ידי פסק דין בפשרה, לפי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט התשמ"ד 1984.

ביום 1.9.08 נתקבלה הודעת הנתבעות על פיה אין הן מעוניינות לבצע את עבודות צביעת דירת התובעת וכן כי הן מבקשות לחזור בהן מן ההסכמה הדיונית בין הצדדים תוך שבית המשפט נתבקש ליתן פסק דין מנומק במקום פסק דין על דרך הפשרה. הודעה זו נשלחה לתגובת התובעת אשר הביעה הסכמתה לחזרה מן ההסכמות הדיוניות ומתן פסק דין על בסיס הראיות בתיק. מתוך שכך ניתן פסק דיני זה.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, במסמכים שצורפו ובעדויות הצדדים בפני אני קובעת כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי. להלן יפורטו הטעמים להחלטתי זו.

השאלה המהותית הראשונה לה נדרשתי הינה מהו הייעוץ שניתן לתובעת בבואה לרכוש את הצבע ועל בסיס איזה מידע ניתן אותו ייעוץ.

בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי התובעת הציגה מצג על פיו צבועים קירותיה בצבע אקרילי, ועל בסיס הצהרה זו ניתנה ההמלצה בדבר סוג צבע מסוים.

בעניין זה העידו בפני שניים. התובעת, ומי ששימש כיועץ אשר מכר את הצבע לידי התובעת.

התובעת העידה כי בפועל נשאלה רק האם הדירה צבועה, והשיבה בחיוב. מדבריה עלה כי לא נשאלה באיזה סוג צבע צבועה הדירה, ואף הוסיפה כי אילו היתה נשאלת, לא היתה יכולה להשיב מחוסר ידע.

נציג הנתבעת הודה בכנותו, כי אינו זוכר כל לקוח ולקוח המגיע לצורך קבלת יעוץ בחנות, אך הוסיף ואמר כי במקום שבו מדובר בדירה "יד שנייה" השאלה הינה האם הדירה צבועה ואם התשובה הינה חיובית שהרי

שהיועץ מסיק מכך כי מדובר בקירות שצבועים בצבע אקרילי ומתוך שכך שצבע זה יוכל לשמש כצבע בסיס שעליו ניתן לצבוע עם הצבעים שנמכרו לתובעת.

מתוך דברים אלו יש להסיק כי בפועל לא נשאלה התובעת באיזה צבע צבועים קירות ביתה, אלא שהמלצת הנתבעות נעשתה **על בסיס הנחה**. למצער, נתבררה הנחה זו כבלתי נכונה במקרה זה.

אין אני סבורה כי יש לקבל את גרסת הנתבעות על פיה החלטתה של התובעת לצבוע את הקירות באופן עצמאי, היא מקור הכשל והרשלנות וזאת ממספר טעמים.

ראשית מתוך עדויות הצדדים ומתוך כתבי הטענות עצמם עולה כי התקלפות הצבע מן הקירות נבעה מכך שלא היה צבע בסיס או לחילופין שהקירות לא היו צבועים קודם לכן בצבע אקרילי המשמש כצבע בסיס.

לא הובאה בפני ראייה כלשהי, הגם שנציג הנתבעות נכח בדירת התובעת, כי הצביעה עצמה היתה רשלנית. לא למיותר לציין בעניין זה כי לא הובאה אף ראשית ראייה או חוות דעת לעניין זה. גם נציג הנתבעת 2 שביקר בדירה לאחר שהחלה התקלפות הקירות מצא כי הטעם להתקלפות זו מקורו בהעדרו של צבע יסוד ולא בעבודה פגומה.

במקום שבו הנתבעות עצמן, מציבות יועץ מטעמן בחנות לצורך מתן ייעוץ והנחייה לכל מי שיבקש לקבלה קודם ולצורך רכישת צבע, ואף מוכרות צבעים אלו לכל אדם מבלי שיגבילו את המכירה לאיש מקצוע זה או אחר, שהרי אין לקבל את טענתן כי אסור היה לתובעת להסתמך על אותו ייעוץ, לרכוש את הצבע, או לעשות בו שימוש.

אני מוצאת, לאור האמור לעיל, שיש להסיק כי הנתבעות כשלו במקרה זה. הנתבעת 2 כשלה במתן הייעוץ לתובעת כאשר לא ביססה את המלצותיה על מידע מפורש אלה על הנחה זו או אחרת וכאשר על בסיס ייעוץ זה, נרכש הצבע ובוצעה עבודת הצביעה על ידי התובעת או מי מטעמה.

הנתבעת 1 התרשלה בכך שהציבה בתוך חנותה אדם, אשר הוצג כיועץ מקצועי, ואשר על בסיס המלצתו נרכש אותו צבע אשר בדיעבד הוכיח עצמו כבלתי מתאים.

הצורך כיום בכיצוע צביעה מחודשת של הדירה, נובע במישרין מהמלצת נציג הנתבעת 2 אשר נתן את אותה המלצה כשהוא שווה בחנותה של הנתבעת 1 וברשותה.

אני סבורה כי אחריותן של הנתבעות לנזקיה של התובעת אינן ניתנות להפרדה זו מזו, שכן רשלנותה של כל אחת מהן, מהווה תנאי בלעדיו אין לאירועים נשוא התביעה.

באשר להיקף הנזקים שהרי טענותיה של התובעת לנזקים נחלקות לשתיים. האחת היא טענה בדבר עלות צביעת הדירה מחדש והשנייה הינה דרישת פיצוי בגין הצורך בפינוי הדירה ועוגמת נפש עקב כך. מצאתי לקבל את תביעת התובעת ביחס לעלות הצביעה מחדש, ולדחותה בכל הנוגע לצורך בפינוי הדירה כמו גם עוגמת הנפש.

התובעת העידה כי פנתה לשלושה אנשי מקצוע וכי שניים מתוכם לא היו מוכנים, לאור היקף העבודה לבצעה. עם זאת הציגה התובעת הצעת מחיר מאיש מקצוע על סך של 11,000 ₪ (ת-1). מאידך לא הציגה הנתבעת ראייה כלשהי ביחס לעלות בהיקף שונה, והסתפקה בהצעה על פיה יסופק לתובעת צבע חלופי, לרבות צבע יסוד. כמו כן לא העלתה הנתבעת כל טענה ביחס להצעת המחיר שהוצגה על ידי התובעת (ת-1) ומתוך שכן יש לקבלה.

אין אני סבורה כי הנתבעות יוצאות ידי חובתן בכך שיספקו לתובעת צבע חלופי. הנזק אינו מתמצה בצורך בחומר צבע חלופי. מן העדויות בפני עלה כי מדובר בדירה בה הצבע מתקלף מן הקירות ויש צורך לקלפו במלואו קודם שניתן לצבוע מחדש כאשר צביעה זו צריך שתעשה על דרך של צבע בסיס ועל גביו צבע נוסף.

למעלה מן הנדרש יצוין כי אין לשיטתי בעובדה כי התובעת בחרה בעבר לבצע את עבודת הצביעה באמצעות בעלה כדי לחייבה לעשות כן בשנית בוודאי כאשר מדובר בעבודה בהיקף גדול יותר עקב הצורך בביצוע הקילוף של הקירות, כמו גם צביעת הקירות בצבע יסוד, ולאחר מכן בצבע הנוסף וכאשר מדובר בדירה בה מתגוררת כיום משפחה.

מאידך, לא מצאתי מקום לקבל את טענת התובעת בדבר הצורך בפינוי הדירה או ביחס לעוגמת הנפש והטרחה עקב כך. צביעתה של דירה מתבצעת כדבר שבשגרה בשעה שדיירי הבית מצויים בדירה והם אינם נדרשים לעזוב עקב כך. לא מצאתי, לאור עובדותיו של תיק זה שבפני, שיש הצדקה לפינוי הדירה לצורך הצביעה. עוד ובנוסף לא הציגה התובעת ראייה כלשהי בדבר עלויות מעבר מן הדירה, או הצעת מחיר בנושא זה. גם אילו היה נמצא ממש בטענותיה של התובעת בדבר הצורך בפינוי זמני של הדירה, שהרי עדיין מוטל היה על התובעת להוכיח עלותו של מעבר זה, ובהעדר ראיות כלשהן דין התביעה בגין רכיב נזק זה להידחות.

לסיכום אני מורה כי הנתבעות, יחד ולחוד, ישלמו לתובעת את הסך של 11,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה (30.3.08) ועד התשלום בפועל.
כן ישאו הנתבעות בהוצאות ההליך בסך של 600 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח את העתק פסק הדין לצדדים באמצעות הדואר.

בקשת רשות ערעור בתוך 15 יום לבית המשפט המחוזי.
ניתן היום י"ז באלול, תשס"ח (17 בספטמבר 2008) בהעדר הצדדים.

הלית סילש, שופטת